

SLOVENSKI NAROD.

izbaja vsak dan večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po državnozbornem zasedanju.

II.

Poleg volilne reforme je najvažnejše delo, katero se je dognalo v zadnjem zasedanju, — davčna reforma. Zbornica se je z njo bavila že več let, a je ni mogla dognati; šele zdaj je vlada dosegla, da so navidezno še vedno opozicijske stranke, katere so za časa koalicije skušale z obstrukcijo preprečiti to reformo, zadovoljile se s tem, da so zaradi poslednosti streljale na davčno reformo s slepimi patronami. Sklenjene reforme največja prednost je, da uvede osebo dohodnino. Proti le-tej upirajo se parlamenti držav, kateri imajo, kakor na pr. na Francoskem, celo demokratičen značaj. Vzlic takemu zastopstvu ima vendar kapitalizem toliko silo, da ne dopušča obdajati dohodkov iz mobilnega kapitala, naj so še tolikšni. Koliko bodo vrgla osebná dohodnina, to se ne da zanesljivo preračunati; cenijo se dohodki iz nje na 16—24 milijonov, a lahko je, da bodo znašali tudi več in to vsled tega — bodi na videz paradokсна trditve — ker so nastavki nizki in je progresija zmerna. Višji nastavki in večja progresija bi utegnili vzlic kazenskim določilom povzročiti krive fasije in uspeh bi bil potem ravno nasproten. Druga dobra stran davčne reforme je ta, da se z dohodki iz dohodnina znižajo zemljiški, hišni in obrtni davek, ter da se deželam za to, ker se odpovedo načelam k osebná dohodnini odkaže iz njenih dohodkov primerna svota. Vzlic tem dobrotam pa se mora trditi, da davčna reforma ni pravična. Princip progresivnosti pri obdavčevanju se ni uveljavil dosledno, ter se je pri tem zopet oziralo na koristi velikega kapitala v škodo masi prebivalstva, kar se je zlasti opazovalo pri osebná dohodnini, pri rentnem in pri zemljiškem davku.

Splošnega in važnega pomena je tudi dokončanje novega civilnopravnega reda. V minolem zasedanju je zbornica vzprejela novi eksekucijski red in uvodni zakon ter je s tem dognala po modernih načelih zasnovano koristno delo.

Upravičenim željam uradnikov se je ugodilo v toliko, da se je predložil in vzprejel novi penzijski zakon. Uradnikom in zlasti uradniškim vdovam se

je s tem zakonom zagotovila vsaj človeška eksistencija; vendar tudi ta zakon ni do cela pravičen, ker protežira uradnike in vdove uradnikov visokih činovnih razredov na stroške nižjih uradnikov in njih vdov.

Velevažen in koristen je tudi sedaj sklenjeni zakon o reviziji zemljiško-davčnega katastra. S tem se ima znižati svota zemljiškega davka za 2 1/2 milijona in vsled tega se odpišejo tudi slovenskim deželam znatni zneski. Če se spominjamo tudi zakona o odpisu zemljiškega davka zaradi elementarnih nezdod, navedli smo nekoliko olajšav, katere pridejo tudi kmetskemu stanu v korist.

Nadalje je zbornica sklenila zakon zastran davka na sladkor, o katerem načrtu smo nedavno pisali, zakon o rudniških nadzornikih in rudarskih zadrugah, in zakon o lokalnih železnicah, katere je zgotoviti l. 1896. Prav s tem zakonom je vlada slovenskim željam zelo ustregla, ker je zagotovila zgradbo prog od Ljubljane do Vrhnike in od Gorice do Ajdovščine. Obe železnici sedaj niste popolni a upati je, in glede zadnje je vlada že to obljubila, da se popolnita in da s tema železnicama, kakor tudi z neizgibno drugo zvezo do Trsta dobé naši kraji dokaj gostejše železniško omrežje.

Omenjati nam je konečno vadalnje državne podpore za Kranjsko vsled laškega potresa in naglašati s hvaležnostjo, da so vse stranke državnega zbora brez ugovora pritrdile tej pomožni akciji in dokazale svojo naklonjenost osobito za Ljubljano, kateri te podpore izdatno pripomorejo, da se sčasoma spremeni v lepo prestolnico slovenskega naroda.

Avstrijska delegacija.

Predvčerajšnjim je imela avstrijska delegacija javno sejo, v kateri se je razpravljalo o unanji politiki in končno seveda odobril proračun ministerstva unanijih del.

Debato je z nekaterimi primernimi frazami otvoril poročevalec Dumba.

Mladoček dr. Kramař je trdil, da je avstrijska politika na Balkanu naredila najpopolnejši fiasko. Minister je sicer ostro govoril o Turčiji, pa

to ne bo imelo uspeha, ošabni način, kakor je govoril o Srbiji, pa nam ne dobi simpatij te države. Minister je moral priznati, da nam trozveza na Balkanu čisto nič ne pomaga. Kar je govoril o podpori trezveze ne more zadostovati niti najnavnejšemu optimistu. Vsa evropska politika je postala svetovna politika in največja nevarnost za mir sta Kitajska in Japonska, ker se njiju industrija mogočno razvija. Ker ne gre več samo za interese v Evropi, nego za svetovne gospodarske interese, je trozveza izgubila skoro ves pomen. Alzacija in Bolgarska nista več odločilni, s tem je pa tudi izginila nevarnost, da pride do boja z Rusijo in s Francijo. Naša monarhija ni interesovana pri svetovni politiki in more prav zaradi tega posredovati v korist miru. V to pa treba dobrih odnošajev z Rusijo in dobrih domačih razmer, katere se pa ne dosežejo, dokler se ne reši češko vprašanje. Doslej se v to svrhu še nič storilo ni, a dokler se to ne zgodi, ne morejo češki zastopniki odobriti proračuna.

Levičar graf Wurmbbrand je prav nerodno polemizoval s Kramařem.

Protisemit dr. Grossmann je imenoval delegacijo stroj, kateri nima nikakega ugleda in nasvetoval nekaj resolucij glede uradnikov pri ministerstvu unanijih del.

Nacijonalec dr. Barenther je govoril o kvoti, o zatiranju Nemcev na Madjarskem ter je polemizoval s Kramařem.

Govorilo je še več drugih poslancev, a njih izvajanj ni vredno omeniti.

Proračun se je seveda odobril.

V včerajšnji seji je delegacija razpravljala o proračunu vojnega ministerstva.

Mladoček Janda je govoril o velikanskih stroških za vojsko in se izrekel z vso odločnostjo zoper militarizem.

Klerikalec Turnher je isto tako tožil o troških za vojsko in zahteval, naj se vsaj vojaško službovanje zniža na 2 leti, zajedno pa naj se religioznost bole goji, nego doslej.

Laški delegat Salvadori je govoril o ravnanju z vojaki in o postopanju častnikov ter zahteval, naj se vojakom hrana zboljša.

Listek.

V Črni gori.

(Potni spomini in vtisi. Spisala Terezina dr. Jenkova.)

IV.

Kočijaž je hitro pognal konje in voz je drčal naglo po gladki cesti. Bliže in bliže smo bili glavnemu mestu Črne gore. Že od daleč mi je zelo ngajalo. Bele hiše, sicer male, pa lične, se prav dobro ločijo na temnozeleni ravnini. Slednjic dojdemo v Cetinje. Po široki čedni ulici se pripeljemo pred visoko hišo, pred hotel „Vuletič“.

Hotel je kaj eleganten, opremljen z vsem komfortom. Občevalni jezik je tamo srbski, ruski in francoski. Postrežba je izborna, cene ne visoke. Odkazana mi je bila ukusna soba z razgledom na ulico.

Naj sedaj nekoliko natančneje opišem mesto samo, kakor sem si je bila ogledala za časa bivanja svojega v njem.

Prebivalcev štejejo Cetinje kacic 1500. Po narodnosti svoji so skoro sami Srbi, po veri pravoslavni. Mej hišami je le nekaj večjih poslopij na „boulevardu“ in „korsu“, kjer se nahajajo tudi za-

stopstva nekaterih vnanjih držav. Na levo „hotela Vuletiča“ stoji „devojački institut carice Marije“. O zavodu pozneje več. Blizu instituta, toda na nasprotno stran ceste se razprostira velik prostor, glavni trg. Na južni strani trga se dviguje krasna palača — knežev dvor. Pred vhodom poslopja visi velikanski grb Črne gore. V grbu je dvojav orol, sredi tega lev na zelenem polji, krog pa trobojnica: rdeča-modra-bela. Palačo obdaja lepo vreden vrt. V pritličju je na jedni strani velika zbornica, kjer senatorji ukrepajo o vseh važnih stvareh Črne gore, na nasprotni strani pa imajo posli svoja stanovanja. V prvem nadstropju stanuje njegova visokost knez sam z rodbino, in tukaj je tudi dvorana za avdijencije.

Če gremo od knežjega dvora dalje, dospemo do starega dvora. Stara palača, prejšnje bivališče knezov — sedanje je dal sezidati šele knez Danilo, prednik sedanjega vladarja — je veliko, čveterokotno zidovje, bolj podobno trdnjavi nego knežji palači. Ne vem, vsled kacega nagiba pravijo tej stari palači tudi „biljar“. Zid ima čvetero velicih vrat in dve ogromni dvorišči, kjer si lahko ogledaš stare zarjavele topove, katere je junaški Črnogorec v bitkah vzel mozleminu. V stranskem traktu sem videla tudi državno tiskarno. Tukaj izbaja „Glas

Črnogorca“*) politični tednik, že petindvajseto leto ter je izborno urejevan. Tiska se v tej tiskarni tudi „Luča“, beletristični in znanstveni list. Črnogorcem je „Luča“ kar nam „Ljublj. Zvon“.

Zadaj za „biljarom“ stoji samostan ali, kakor pravi Srb, mcuastir. Posvečen je prečisti Bogorodici in že na zunaj kaže, da je to dom, kjer kraljuje blaženi mir.

Do leta 1851, torej do nastopa Danila I., je bila knežja oblast združena s cerkveno v vladiki črnogorskem, ki je stanoval na Cetinju v „monastiru“. Ta naredba je imela svoj izvor v času kneza Jurija, ki je bil oženjen s hčerjo Benečana Antona Erizza. Ker je vedno bival v Benetkah, prepustil je vlado v Črni gori l. 1516 vladiki na Cetinju. Odslej so bili vladike ne le cerkveni, ampak tudi posvetni glavarji črnogorskega ljudstva. To se je ohranilo dolgo časa, dokler ni Danilo I. na svojo roko in na narodovo željo prevzel le posvetno oblast s priimkom „knez“. Cerkveno oblast ima sedaj metropolit, s katerim sem tudi imela čast govoriti.

*) Ker Slovenci tako malo poznamo Črno goro, bilo bi prav, da si naročujejo „Глас Чрногорца“ seveda se morajo seznaniti s cirilico, če je še ne znajo. Cena mu je za leto 6 gld., pol leta 3 gld., četrt leta 1 gld. 50 kr. Naročnina in rokopi si se naj pošljajo pod naslovom: „Administracija „Glasa Črnogorca“ na Cetinju“.

Levičar Demel je zahteval, naj se pri datvah za vojsko jemlje večji ozir na obrtnike.

Nacijonalec Steinwender se je potegoval za premembo vojaškega kazenskega zakona.

Jednake želje so izrazili tudi ostali govorniki.

Vojni minister Krieghammer je odgovarjal obširno na vsa izvajanja. Odklanjal je vse zahteve, zlasti zahtevo, naj se uvede dveletno službovanje pri vojaki. Važno je za nas Slovence zlasti, kar je rekel minister glede naših železnic. Dejal je: „Vojno ministerstvo ne ugovarja sploh zgradbi železnice čez Predel, z vojaškega stališča pa zahteva v prvi vrsti progo od Celovca do Gorice skozi Bohinjsko dolino.“ Proti predelski železnici se je minister izrekel zlasti zatvegadelj, ker bi tekla preblizu laški meji.

Razprave se je potem pretrgala.

V Ljubljani, 18. junija.

Nuncij Agliardi le pojde z Dunaja. Dvombe ni nobene, da je k temu pripomogla precej pritožba ogerske vlade proti njemu. Nuncij je bil za dolgo na Dunaju nemogoč. Samo precej ga odpoklicati niso hoteli, da bi se ne videlo, da je zmagala ogerska vlada. Sedaj bode imenovan kardinalom in pojde potem z Dunaja. Če nuncij rad ostavi Dunaj, je dvomljivo. S tem, da je vlado in gališke škofo z vsemi silami podpiral proti Stojalovskemu, je očitno pokazal, da bi bil rad v cisilivanski vladi dobil oporo proti Madjarom, a se mu ni posrečilo. Avstrijska vlada se ne mara spuščati v tako kočljiva uprašanja.

Pogajanja mej Avstrijo in Ogersko se le počasi nadaljujejo in je že gotovo, da letos ne bodo končana. Ogerska kvotna delegacija se je te dni posvetovala o odgovoru avstrijske kvotne delegacije. V meritorično se ni spuščala, temveč je sklenila, da bode šele jeseni natančno odgovorila avstrijski kvotni delegaciji. Sedaj se le naznani avstrijski kvotni delegaciji, da se bodo pogajanja vršila šele jeseni, da se pa ogerska kvotna deputacija nada, da se avstrijska delegacija prepriča, da so ogerski predlogi pravični.

Ustaja v Makedoniji. V več krajih v Makedoniji so se bile prikazale manjše ustaške čete. Ker sta Bolgarija in Turčija storili odločne naredbe in ustaši iz Bolgarije, ker je meja dobro zaprta, ne dobe nobene pomoči, ro se baje že razkropili. Vsaj v Carigradu tako sodijo.

Obravnavanje proti generalu Baratieriju je pokazala, da je on bil vedno prvi v boji in se je šele zadnji umaknil. Pač se je pa pokazalo, da ta general ne razume voditi čet in zlasti ni znal voditi umikanja. Dokazati se ni moglo, da bi bil sovražnika napal iz katic družih, kakor vojaških povodov. Zato pa generala niso mogli obsoditi. Vse graje je pa vredno, da so poslali v Afriko tako nevednega vojskovodjo.

Jezuitski zakon V pruskem državnem zboru se je te dni zopet razpravljalo o tem, da se dovoli jezuitom povrtniti se v Nemčijo. Temu se vedno upira vlada. Sedaj se nadejajo katoliki, da bode vlada privolila, da se povrnejo jezuitje, ker potrebuje

katoliške glasove pri sklepanju novega državlanskega zakona.

Ustaja na Kubi. Španski vojaki že več mesecev niso dobili plače. Španska vlada bi rada, da bi Kuba sama vse stroške za vojsko plačevala, a kubanske blagajnice so popolnoma prazne. Vojaki, ki ne dobivajo plače, se pa ne marajo več vojevati. Bati se je, da bi prestopili nekateri oddelki k ustašem. Španski generali so zatorej sklenili, naj se vojevanje preneha do jeseni. Ta čas tudi za vojevanje ni ugoden, ker je tropično deževje. Za ustaše je prenehanje vojevanja jako ugodno. Pripravili se bodo do jeseni dobro za boj. Španski poveljnik Weyler sam ve, da bode jeseni hujski boj, nego je bil dosedaj, zato pa zahteva, naj mu pošljejo znova 60 000 vojakov. Drugače se ne upa ugnati ustašev.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 14. junija. V št. 131. „Slovenca“ je poslal dr. Marinko vse, kar jih je mogel dobiti v boj zoper vaše dopisnike, ki so „Slov. Narodu“ resnično žalostni nastop v krčmi proti delavcem le v večjih potezah popisali. Gosp. dr. Marinka je zdaj že obžalovati. Če bi si bil 31. maja ohranil mirno kri, če bi bil svojo slavohepnost malo premagal, če bi bil mislil na svoje opravilo kot učitelj veronauka na gimnaziji, pomislil, da ima mlade rokodelske pomočnike voditi k večji omiki ter da oskrbuje dijaško kuhinjo, če bi bil z rokodelci, ki so udje našega kat. rokodelskega društva, šel jutraj kam daleč ven in bi bil dal na tihem kaplanu Krajcu v Smihelu nalog, naj poskusi delavski šoh razgnati, bi to sicer ne bilo šlo gladko, ali ako bi bil dr. Marinko tako postopal, ne bilo bi mu zdaj toliko trpkih ur prebiti. Nastopil je z nesrečnim popravkom v „Slov. Narodu“, tam priznal marsikatero stvar in kot neresnično označil le to, kar ga je najbolj bolelo. Skliceval se je v tem „Poslanem“ tudi na pričo, katero je imenoval in ta priča je javno v „Slov. Narodu“ izpovedala, da dr. Marinko ni resnice pisal, ko je trdil, da je tedaj, ko je okrajni glavar dal vse razgrajalce iz sobane spraviti, sedel na vrtu gostilne in ne v sobani. Vsak človek in celo duhovnik mora v takem slučaju sodišče poklicati na pomoč in mora tožiti zaradi žaljenja časti. Dr. Marinko tega ni storil, pač pa kaj družega. G. Ape, pečarski mojster v Kandiji, je šel s polo okolo ljudij, naj na isto zapišejo svoja imena. Rekel je, da jih dr. Marinko prosi, naj se podpišejo. Jeden tistih, ki je to polo podpisal, je bral le to na isti, da ljuče niso nožev z u naj imeli, ko so se delavcem rotili. To je mogel podpisati, tega tudi nihče ni trdil; ravno isti pa je potem bral „Poslanem“ v „Slovencu“, v katerem več ljudij iz Kaadije, Žabjevasi, Gotnevasi, Smihela in nekaj iz mesta, mej njimi tudi on, potrjuje, da je vse laž, kar je „Slov. Narod“ o tej aferi pisal — in rekel je, da tega in kar se družega v „Poslanem“ v „Slovencu“ potrjuje, ni bilo na pol zapisanega, ko je on dal svoj podpis. Imenujemo ga. To je g. Peter Gorupič, kovaški mojster v Kandiji. To se je tudi drugim pravilo, ki niso znali brati. In v „Poslanem“ v „Slovencu“ se bere sledeče: „Podpisani javno potrjujemo nasproti nesramnim dopisom iz „Novega mesta“ v „Slov. Narodu“, da je oadi pisano sploh vse zlagano. Bili smo sami navzoči, torej resnico lahko spričujemo. Laž je itd.“ Izmej tistih, ki se to polo podpisali, — niso bili, kolikor smo v naglici mogli zvedeti, na shodu: Gg. Matija Aussenik, Mikolič, Durini, Pavčič, Golež. — Gosp. Gorupič prišel je iz radovednosti tje, ko

je bilo „ljudstvo“ že iz sobane spravljeno. Morda še več teh podpisancev ni bilo na shodu, pa dosti je, da jih toliko ni bilo, ki so pa vendar skozi zidovje več biš gledali v Brunerjevo sobano in zamorejo biti priče g. dr. Marinku! — Kot kuriozum naj dalje navedemo, da žensk in otrok niso zapisali kot priče in da so podpisani tudi taki, ki so najhujše razgrajali. Gosp. doktor Marinko! Imenujemo vam te može privatno, če želite, oni so ubogi zapeljanci, ki ne dobe dobre fare, če se jim kaj neščenega zgodi. Na izjavi so podpisani tudi pomočniki kat. rok. društva, to so tisti, katerim ste v nedeljo 31. maja v zbirališču njihovem na tablo zapisali: „Fantje“ itd. in ki so menda polnoštevilno prišli k Brunerju.

Tako perejo naši Gospodje svoje perilo. „Slovenca“ seveda malo ljudi bere, isti pa, ki ga bere in so bili na shodu le kot radovedneži, ali pa slučajno navzočni, potrjujejo, da je vse res, kar se je v „Slov. Narodu“ poročalo o tem shodu in še več, in vse zdaj iz ust teh ve, kje in kako se je pilo, vemo tudi, kako so se sešli dr. Marinko, kaplan Krajec in nekaj mojstrov kat. rok. društva in isti, katerega so hoteli za predsednika izvoliti, da je dr. Marinko v tem pogovoru zahteval, da bo on prvi govoril, in da se je ta ponudba zavrgla ter sklenilo, zbor truščajem onemogočiti in razgnati. Tudi to se je videlo, kako je množica razgrajalcev (tudi ženske ter otroci), za sklicatelji shoda po ulicah drvila in upila, da so te sklicatelje orožniki in redarji morali varovati in da je to ljubeznivo spremstvo orožniški stražmešter g. Berlec nazaj zapodil. Veliko prič, pa ne takih, ki skoz zidovje vidijo, verodostojnih prič lahko navedemo, ki so videli, ko je imenovani g. Berlec kaplana Krajca za rame prijel in ga iz sobe porinil — in priče so, ki so slišale, ko se je jeden najhujših razgrajalcev bahal, da bi noži peli, če bi tako ne šlo, dočim so neumni fantje na trgu dopoldne govorili: „Popoldne se bomo pa klali.“ In dr. Marinko je vsa razsodnost zgubil in se da opirati s tako, recimo nerodnim „Poslanom“, kakeršno je objavil v „Slovencu“.

Lagati je greh, na srečo pa se dobi zauj odveza, ali kje je možnost? Milujemo vas g. doktor! Zlaj ste se tudi še osmešili. Ali še danes ne veste, da pred sodišči le tiste priče kaj veljajo, ki kaj pozitivnega povedati vedo, ne pa take, ki niso nič videli, ki sploh niso navzoče bile, ali take, ki so bile kolovodje razgrajalcev ter so same najhujše razgrajale. Milujemo vas g. dr. Marinko, pa takih nastopov ne smemo trpeti, če nečemo, da planejo zapeljani ljudje iz mestne okolice in udje rokodelskega društva čez meščane. Svetujemo Vam prav odkritosrčno, — in to je jedina pot, ki Vas zamore oprati, — tožite „Slov. Narod“ zaradi žaljenja časti! — Saj imate toliko prič, najboljši Vaši prijatelji, privrženci, so mej njimi, na pr. naš podoobar g. Kušan. Kaj se boste pravde bali, če je vse laž, kar se je pisalo! — Ne kaplan Krajec, ne dr. Marinko ne bosta tožila, ona si napravita sama satisfakcijo. V omenjenem „Poslanem“ sta dokazala v „Slov. Narodu“ priobčene „laži“ in s to satisfakcijo sta zadovoljna!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. junija.

— (Volitev Klunovega naslednika v delegacijo.) Čitatelji „Slov. Naroda“ se še spominjajo, kako se je letos vršila prva volitev v delegacije in da so se poslanci narodne stranke, ker so bili v enakem številu s klerikalnimi, zdržali volitve, da ne bi odločal žreb. Na nasprotni strani je zopet jeden član (Klun) odpadel in — glejte! vkljub temu

„Monastir“ ima precej krvavo zgodovino za seboj. Bil je priča neštevilnih bojev s Turki. Samostan je vtemeljel prvega črnogorskega kneza Štefana Crnojeviča sin, Ivan, oče preje imenovanega Jurija. Ta je proti koncu petnajstega stoletja sezidal samostan ter poklical škofa ali vladiko ter petindvajset redovnikov, da bi izobrazili ljudstvo. Seveda časi za to niso bili ugodni — Turek je razsajal in divjal. Mladina in roditelji morali so stati vedno na straži, če ne v boju. Samostan je ob jednem odgojilnica za učitelje in bogoslovce; tam se nadarjeni mladeniči na državne stroške odgajajo za svoj poklic. Pa ne le v vedi, tudi v orožju in telovadbi poučujejo redovniki svoje gojence. Seveda kraj in okoliščine zahtevajo to.

Prav tik samostana stoji cerkev s precej širokim štirioglatim zvonikom. Če stopiš od cerkve naprej, prideš do stolpa žalostnega spomina — do takozvane „kule“. „Kula“ stoji popolnoma ločena od drugih poslopij. To vam je nenavadna stavba bila in je še, — tu so natikali glave padlih Turčinov. Groza in strah te strese, če pomisliš, koliko krvi je že preteklo na teh tleh — le za vero in dom.

Na vzhodnem koncu se nahaja tovarna za patrone in menda za drugo strelivo, nekoliko bolj proti jugu pa jetnišnica. Še jeduo poslopje moram

omeniti, namreč novo bolnico, ki stoji nekoliko oddaljena od mesta, na malem gričku.

Kazali so mi tudi spominek junakom, padlim l. 1862 v bitki pri Kremenici in v soteski Dugi, kjer je slavni Nikola I. do dobrega potolkel Osmane.

Drugih krajevnih zanimivostij Cetinje nima, zato je pa tem bolj zanimiv in zanimanja vreden narod sam — bodisi priprosti sinovi, bodisi izobraženci. Sploh sem pa opazila, da je ljudstvo razmeroma jako izobraženo, da dobro pozna zgodovino svojo, srbsko, pa tudi rusko, in da mu tudi slovestvo ni tuje, neznano. Prepričala sem se pozneje, da so mu znani tudi naš Preširen, Jurčič, Stritar. Za šolstvo in izobrazbo je skrbljeno vrlo dobro. Mladina napreduje v mestu in na deželi. Zlasti si je veliko zaslug stekel, kakor povsod, tako tudi na tem polji sedanji knez Nikola I. Izdal je v letu 1870 in 1878 posebne „predpise“, ki natančno določajo, da je v kneževini črnogorski obisk šole obligaten. Otroci zahajajo v šolo od 7. do vštetelega 13. leta, ob nedeljah in praznikih pa morajo skupno prisostvovati službi božji.

Na Cetinju je seveda tudi poštni in brzajavni urad, kjer opravljajo službo z večine sami mladi dečki. Sploh pa vidiš povsod neznano pridnost in kar je zelo pomenljivo, narod se strogo ravna po reku „svoji k svojim“, zato imajo vse službe do-

mačini v rokah. O ko bi se pri nas ljudstvo tega zavedalo!

Črna gora do letos ni imela stalne vojske, vrejene po vzgledu drugih držav, tega pa tudi ni treba bilo, zakaj ves narod je jedna hrabra in neustrašena bojna vrsta, knez pa vrhovni poveljnik. Vender se je tudi v tem nekaj premenilo. Takozvani „Codex Danilo“, izdan l. 1855, veleva občno vojaško dolžnost, ne pa, kakor je bilo preje, da je i v vojaštvu veljalo nasledstvo. Letos so osnovali tudi vojno šolo. Železnice ni še nobene v deželi, pač pa obilo novih cest in potov, ki te vodijo iz kraja v kraj.

Prebivalcev šteje Črna gora nad 160.000 in ti so večinoma grško-pravoslavne obreda; le blizu 15.000 je mohomodancev in 5000 rimskih katolčanov. Cela dežela je razdeljena v 8 večjih krajev, ki se zopet dele v „plemena“. Uprava je do kraja demokratična. V upravnem oziru je deželo uredil knez Danilo, izdaviši že preje omenjeni „codex“. Nekateri zakoni, posebno oni, ki se tikajo tatvine, so zelo strogi. Kogar v drugo zaloté, da krade, obsodijo ga na smrt. Da vlada mej ljudstvom stroga morala, ni potreba omenjati posebej. V vsakem oziru vlada največja pobožnost. Duhovščina kolikor mogoče skrbi za blagor ljudstva in tudi glede na posvetne reči, ker je sama navdušena za svoj dom.

diktiral je Hohenwart s svojim, tako silno decimiranim kranjskim spremstvom tudi sedaj kranjskega delegata, kar je proti vsej aritmetiki. Pri novi volitvi je bilo oddanih sedem glasovnic. Poslanci dr. Ferjančič, Koblar in Kušar so glasovali za dra. Ferjančiča, poslanci Hohenwart, Pfeifer, Povše in Višnikar pa za Višnikarja, tako da je bil le-ta z večino jednega glasú izvoljen. Iz tega je razvidno, da je bil dr. Ferjančič kandidat narodne, a g. Višnikar kandidat nasprotne stranke. Gosp. Višnikar poprej pri prvi volitvi delegata ni hotel glasovati za kandidata nasprotne stranke, to je za Kluna, niti za to ceno ne, da ga je ista stranka proti njegovi volji volila Klunovim namestnikom, ampak posl. Višnikar je solidarno postopal z drugimi narodnimi poslanci. Sedaj pa je hotel sam delegat postati, in ker ga niso hoteli voliti narodni poslanci, šel je po glasove h klerikalcem. Ker je poslanec Višnikar v permanentnem odseku za civilni proces, v katerem se ima te dni še rešiti ravno od slovenske strani izhajajoči jezikovni predlog in čegar seje kolidirajo z onimi delegacij v Pešti ter so ravno za 15. t. m. bile oznanjene seje tu in tam, zdelo se je naročnim poslancem potrebno, da demonstrirajo proti takemu postopanju poslanca Višnikarja in so šli volit proti njemu. Isti poslanci se potem volitve za namestnika niso hoteli udeležiti, ampak so nasprotniki sami izvolili posl. Kušarja. To podrobnost smo zabeležili, da izrazimo svoje začudenje in nevoljo nad takim pridobivanjem in kupčenjem mandatov.

— (Deželni predsednik baron Hein) se je danes s soprogom vrnil iz Italije, kjer se je mudil nekaj tednov, in je zopet prevzel vodstvo deželne vlade.

— (Električna razsvetljava v Ljubljani.) Kakor smo že včeraj poročali, določil je občinski svet ljubljanski v predvčerajšnji seji ceno električni luči, oziroma oddaji električnega toka. Tok za razsvetljava z računal se bode po dejanski uporabi ali pa pavšalno. Sprejelo pa se je načelo, da so cene tim nižje, čim večji je konsum. Za žarnico, ki ima svetljivost 10 normalnih sveč, stane jedna ura svetljenja pri povprečni letni uporabi do 500 ur 1-60 kr., do 800 ur 1-45 kr., do 1000 ur 1-40 kr., do 1500 ur 1-20 kr., do 2000 ur 1-10 kr., do 2500 ur 1-04 kr. itd. Žarnice, ki imajo večjo svetljivost, uporabljajo v razmerju tudi več električnega toka, t. j. da se stroški za jedno uro svetljenja v istem razmerju povečajo. Slabeyše žarnice in sicer take, ki imajo svetljivost 5 normalnih sveč, morejo se le po tri ob jednem uporabljati. Močnina uporabljenega električnega toka se določuje praviloma po elektrošteveh. Pri malih konsumentih, pri katerih se čas, v katerem se rabi luč, da z lahka ceniti, utegne se cena za uporabo električnega toka pavšalirati. Za žarnice v prostorih, služebnih izključno le kot stanovanjske, katere svetijo s svetljivostjo 10 normalnih sveč vsaka povprečno 500 ur na leto, se plačuje za uporabo toka na leto 7 goldinarjev; v prodajalnicah in pisarnah, kjer svetijo po 1500 ur na leto, 14 goldinarjev; v gostilnah, kavarnah, na stopniščih itd., kjer svetijo po 2500 ur na leto,

O nčsi sem nekaj besed že govorila. Pripomniti je še, da nosijo Črnogorci pokončno črno čepico, na kateri je vшит v živordeče dno polmeseč in začetnice knezovega imena, v cirilskem pismu seveda. Kadar se posebno praznično oblečejo, ogrnejo se bel kaftan, ki je pri bogatih svilnat, pri revnejih volnen. Višji dostojanstveniki nosijo pri posebnih prilikah še po vrhu svilnat španski plašč, kar je vsekakor impozantno. Ženske nimajo tako pisane obleke. Navadno nosijo črno krilo, zgornji život pa oblačijo v belo jopico, ki je po možnosti bogato tkana in obšita. Na glavi imajo starejše črno zavoj, deklicam pa je dovoljeno nositi narodno čepico, kar jih tvori divne, osobito če se jim črna pajčolan vije po hrbtu. Kot obuvale uporabljajo moški in ženske trdne opanke.

Kak izraz kažejo moški, sem že omenila. Ženske so vredne vrstnice moškega spola. Videla sem nekaj krasnih devojk, izrazovitega in finega obraza. Istina pa je, da ženska tam več trpi nego meški. Moški se ne morejo kar stalno nastaniti doma, ker jih kar nagloma pozove vojna tromba v boj, vsled tega prepuščajo vsa opravila ženskam v vojskinem in tudi v mirovnem času. Da bi jih pa moški zaničevali — kakor pišejo nekateri — ni istina; kajti Črnogorec je zvest svoji družici in jo spoštuje, kar mu tudi ona vrača v ljubezni in znanosti.

21 goldinarjev. Kakor je razvidno, so cene za električno luč znatno nižje, kakor one za plinovo luč. Naznačene pavšalne zneske za toke je plačevati v mesečnih naknadnih obrokih. Električna naprava oddajala bode tok skozi celo leto po noči in po dnevu. Inštalacije se izvršujejo izključno po organih električne naprave in sicer na stroške naročnikov. Oglasila je treba nasloviti izključno le na mestni magistrat. — Kakor čujemo, se bode z gradnjo električne centrale v kratkem pričelo. Voditeljem zgradbe je imenovan gosp. Schlauf, dosedaj inženir tvrdke Siemens & Halske.

— („Glasbena Matica“) je dobila iz Zagreba nasledajo brzojavko: Tugu bratskoga slovenskoga naroda nad odrom slavnoga kompozitora Antuna Nedvčla najiskrenijim saučesčem dijeli — uprava „Kola“.

— (Spominska knjiga „Narodnega doma“) Svoj čas je sia knjigoveza g. Bonača razstavil pri g. Kollmannu več jako lepih knjigoveskkih del, katere so obujala občeno pozornost. Zlasti krasna je bila „Spominska knjiga“, pravi knjigoveški umotvor, katero je vsakdo občudoval, kdor jo je videl. To dragoceno knjigo sta g. Iv. Bonač in njegov sin g. Fr. Bonač podarila „Narodnemu domu“, v namen, da se v njej zapišejo važni dogodki iz zgodovine „Narodnega doma“, imena tistih, ki so si pridobili za „Narodni dom“ posebni zaslug in imena odličnih gostov.

— (Obrtniško bicikliško društvo) Sinoči se je vršilo v Hafnerjevi pivovarni zborovanje in se je sklenilo, osnovati obrtniško bicikliško društvo. Volil se je osnovalni odbor, kateri ima nalogo, postaviti pravila in sploh poskrbeti vse, kar treba, da se društvo ustanovi na narodni podlagi. Udeležba pri sinočnem shodu je bila jako številna in je pričala, da se vsi obrtniki biciklisti — katerih je v Ljubljani jako mnogo — močno zanimajo za stvar. Oglasilo se je že precejšnje število udov. Pristopi lahko vsakdo, kdor se podredi pravilom. Na zborovanje so prišli tudi gospodje člani bicikliškega kluba „Ljubljana“.

— (Iz Radovljice) se nam piše dne 15. junija. Naše mesto vidno napreduje. Komaj smo danes otvorili mestno hranilnico, že se je zopet položil temelj za drugo dobro stvar. Na povabilo našega vrlega somočana Otona Hmana sešlo se je lepo število odličnih meščanov ter tudi uradnikov. Sklenilo se je načeloma, da je ustanoviti v Radovljici olupševalno društvo, kateremu naj bo namen poleg olupšave kraja in okolice tudi privabiti tujce v naše za letoviščarje kaj ugodne kraje. — Za pristop v društvo, v katero se bodo vzprejemale tudi dame, oglasilo se je precej pri tem o-novalnem zborovanju 29 rednih in 1 podporni član, ter 3 ustanovniki. Društvo prične svoje delovanje takoj po odobritvi pravil, za katerih sestavo so se izvolili gg.: okrajni glavar vitez Kaltenegger, Oton Homan, župan Roblek, davkar Šubic in c. kr. gozdarski oskrbnik Šolmajer.

— (V Savi utonil) je v nedeljo dne 14. t. m. dopoldne ob 11. uri koncipijent advokata dr. Arturja Kavčiča v Sevnici, Ernest Krumbhuber. Nesrečnik, ki je prejšnjo noč prebil v več gostilnah, odločil je na Kranjskem bregu Save, v Radni, svojo vrhno obleko in jo dal 10letnemu fantiču, naj mu jo nese po mostu na levi breg. Sam je šel v vodo, češ, da hoče preplavati Savo. Priplaval je do srede, a tu ga je vzela Sava seboj in ni mu bilo več mogoče pomagati si iz valov. Plavajočega sta zagledala orožnika stražmešter Pašnik in vodnik Poženel, ki sta bila v službi na Kranjski strani. Spoznavši nevarnost hitela sta Krumbhuberju takoj na pomoč. Mej potjo sta odlečila opremo in obleko. Poženel, ki je plaval od Štajerske strani Krumbhuberju naproti, ga je dohitel, ga prijel za lase in privlekel ga na breg, a vse prizadevanje obuditi ponesrečenca k življenju, ni nič pomagalo. Za kake pol ure je prišel okrožni zdravnik iz Sevnice pa je mogel samo konstatovati, da je Krumbhuber mrtev. Truplo se je spravilo v mrtvašnico v Sevnici.

— (Iz Vač) se nam piše: Dne 15. t. m. zjutraj ob 7. uri slišali so se strel iz topičev, in ob 1/2 8. uri brala se je slovesna sv. maša za srečen izid, ta dan pridele preložitve okrajne ceste Hotič Vače, kar smo že željno pričakovali, kar je za naš kraj velikega pomena. Kdor se je vozil po tej slabo izpeljani cesti, nas je obžaloval, akoravno je bila vedno dobro vzdržana in posuta, a vsaka vremenska nezgoda jo je udrila in poškodovala, tako da smo imeli delo in zopet delo in zamudo, da se je cesta zopet v po prejšnji stan spravila. Pred štirimi leti napravili smo prošnjo na cestni odbor za preložitve omenjene ceste, pa zadeli bi bili kmalu še tazi na odpor, da ni bilo znano nekaterim udom posebno pa gospodu cestnemu načelniku, da je naša prošnja upravičena, in preložitve omenjene ceste neizogibno potrebna, tako da se je dala naši cesti prednost pred cestami, kar se jih še namerava v našem kraju preložiti, in za kar smo mu gotovo hvaležni. Kmalu po tem je gosp. načelnik cestnega odbora izposloval pri dež. odboru, deželnega tehnika gospoda Čadeža, kateri je napravil

načrt. Gospod cestni načelnik izposloval je pri dež. zboru in odboru primerno podporo za zgradbo ceste, delo je pa prevzel domači podjetnik g. Koprivnikar iz Litije in upamo, od njega da delo dobro izvrši.

— (Umor.) V vasi Bašelj občine Predvor je 16. t. m. zvečer ustrelil posestnika Matijo Platišo njegov hlapec. Platiša je bil takoj mrtav. Morilca so orožniki še tisto noč aretovali.

— (Nesreča na slovenjebistriški postaji) Žrtve velike nesreče, katere se je primerila na slovenjebistriški postaji, so sami slovenski fantje: Vincencij Matkovič iz Buzeta (je takoj umrl) Alojzij Kobal od Sv. Florjana pri Podgori (umrl mej transportom), Jožef Dragonja iz Šempasa (umrl po amputaciji obeh nog v bolnici). Janez Kavčič iz Dornberga je amputacijo preživel.

* (Strašen potres) se je primeril predvčerajšnjim na Japonskem, in sicer v nekaterih severnih provincijah. Mesto Kamaishi je bilo popolnoma razrušeno, več sto ljudij je bilo ubitih, ranjenih pa na tisoče. Tekom 20 ur je bilo 125 sunkov. Škoda, katero je naredil potres, je ogromna. Potres je bil vulkanične narave.

* (Silna podivjanost) V Tourcoingu v Belgiji je 700 delavcev napadlo neko procesijo. Razgnali so ljudi in pretepali duhovnike, kateri so komaj ubežali. Več sto oseb je bilo nevarno ranjenih. Delavci so bili socialisti. Kakor poročajo listi, so napadli procesijo, ker so dotični duhovniki vedno v cerkvi in s prižnice čenovali proti njim in s svojo politično agitacijo razdvajili vse prebivalstvo in nahujskali stanove proti stanovom.

* (Potovanje okoli sveta v štirih minutah) Profesor na vseučilišču v Glasgowu lord Kelvin je te dni praznoval petdesetletnico svojega učiteljevanja. Glasgovski njegovi prijatelji so mu svoje čestitke sporočili brzojavno in so dotični brzojav poslali okoli sveta. Iz Glasgova se je naredila neposredna zveza okoli sveta in tako je bilo mogoče, da je brzojavka v sedmih minutah napravila to precej dolgo pot. Lord Kelvin se je istotako brzojavno zahvalil in je njegova brzojavka potrebovala celo samo štiri minute, da je prišla okoli sveta.

Brzojavke.

Budimpešta 18. junija. V današnji seji avstrijske delegacije je delegat Višnikar pri razpravi o proračunu vojnega ministerstva nujno zahteval, naj se vojaško skladišče v Ljubljani premesti na kak drug kraj in se vojaški upravi toplo zahvalil za nje pomoč pri pomožni akciji o potresu.

Budimpešta 18. junija. Vojni minister Krieghammer je na Višnikarjeva izvajanja odgovoril, da vojna uprava zavzema glede skladišča napram Ljubljani dobrohotno stališče, da je pa ugodna rešitev tega vprašanja odvisna največ od finančnega erarja. Vojaška uprava želi sama, da se skladišče s sedanjega mesta premesti kam drugam.

Budimpešta 18. junija. Ljubljanski župan Hribar je dospel sem in bil danes pri cesarju v avdijenciji ter se je zahvalil za potrditev županom.

Budimpešta 18. junija. V slovanskih krogih je naredilo jako neugoden utis, da se je hrvatski delegat Jagić v ogerski delegaciji pri razpravi o proračunu Bosne in Hercegovine navdušeno pogajal za imenovanje „bosanski jezik“, za kar se mu je Madjar Mallay javno zahvalil.

Dunaj 18. junija. Nadvojvoda Oton prevzame vsa častna mesta, katere je zavzemal nadvojvoda Karol Ludovik in tiste reprezentacijske dolžnosti, katere je izvrševal umrli prestolonaslednik Rudolf.

Dunaj 18. junija. Protisemitski listi demantujejo vest, da pride Lueger na shod madjarske ljudske stranke v Gattendorf, zaradi katere vesti so madjarski listi že več dnij kričali.

Dunaj 18. junija. Pred porotnim sodiščem se je danes začela obravnava o senzacionalni afəri „salon Tuschi“. Mej obtoženci je tudi upokojeni major Rosetti.

Brno 18. junija. Dr. Šrom se je odpovedal vodstvu moravsko-češke stranke.

Rim 18. junija. Listi javljajo, da se Baratieri po disciplinarni preiskavi degradira in izbacne iz laške vojske.

London 18. junija. „Times“ javlja iz Rima, da se vrše skrivaj pogajanja mej Italijo in Francijo glede nove trgovinske pogodbe, sploh pa da bi Rudini prav rad opustil prijateljstvo z Angleško, če bi mesto nje mogel dobiti naklonjenost Francije.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 15. junija: Terezija Svete, šolskega sluge žena, 39 let, Poljske ulice, šolsko poslopje, jetika. — Marija Suligaj, usmiljena sestra, 27 let, Kravja dolina št. 11, jetika.
Dne 16. junija: Anton Nedvč, c. kr. glasbeni učitelj, 67 let, Frančiškanske ulice št. 12, otrpnenje hrbtne mozga.
Dne 17. junija: Johana Gole, mestna uboga, 71 let, Karlovska cesta št. 7, bramorica.
V hiralnici:
Dne 15. junija: Ursula Sterniša, gostija, 70 let, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	735.4	17.1	sl. sever	dež	
18.	7. zjutraj	735.1	16.2	brezvetr.	pol obl.	12.4
	2. popol.	734.6	24.0	sr. vsvz.	del. jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 17.1°, za 0.9° pod normalom

Dunajska borza

dné 18. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	45	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gld.	80	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	15	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld.	80	kr.
Ogerska krona renta 4%	98	gld.	90	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	967	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	348	gld.	48	kr.
London vista	119	gld.	90	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	80	kr.
80 mark	11	gld.	75	kr.
20 frankov	9	gld.	52	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	55	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	65	kr.

Dne 17. junija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	gld.	50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	198	gld.	25	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld.	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	gld.	—	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	482	gld.	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gld.	27	kr.

Dunajske Štefanija-moderce

elegantne fačone

domače moderce

(iz rastlinskega svička) (2054-15)

korzetna varovala
ženske in otroške nogovice
prodaja po najnižjih cenah

Karol Recknagel.

2468 „Sičara“ 15
Za jedno lečenje Trinktur zadostuje 1 zaboj s 36 litri. Cena 33 kron franko od postaje Slavovski-Samac. Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-138)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein. Zella na jezeru, Inomost, Steyr, Lince, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pizna, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 59 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zella na jezeru, Inomost, Bregence, Curich, Geneve, Pariz, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pizna, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrhu tega ob 5. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznikih in Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano juž. kol.)

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pizna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curich, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pizna, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrhu tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznikih in Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Najcenejša amortizacijska posojila

na graščine, hiše in tovarne za krajšo in daljšo dobo — do 2/3 efektivne cenilne vrednosti — ponuja točno in kulantno (2495-4)

„Ogerski Lloyd“
Budimpešta, Kraljeva ulica 70.

(2114-12)

Mladič

vešč slovenskega, nemškega, italijanskega in hrvatskega jezika, ki je poploma izvežban v stroki mirodilničarja (droguista) in ki je v istej stroki prestal skušnjo, želi vstopiti kot komi v kako mirodilnico ali kot korepondent v malo tverdko. — Več pove upravništvo Slovenskega Naroda“ (2542-3)

Komi in učenec

vzprejmeta se v trgovino z mešanim blagom na deželi. — Ponudbe pod naslovom: „Trgovec“ vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (2577-1)

Notarski kandidat

vzprejme se v pisarni podpisanega, v Rogatec na Štajerskem premeščenege c. kr. notarja.

Dopisi naj se pošljejo do dne 30. t. m. v Trlič, pozneje v Rogatec.

(2578-1) Notar Franc Strafella.

Ljubljana, Latterman-ov drevored.

Hartkopfa

veliki muzej.

Velikanska razstava za umetnost

in naravoznanstvene preparate, mehanične umotvore s parno silo, bogat anatomičen muzej.

Odprt vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

Zabave polno uro obetajoč, vabita k prav obilemu obisku (2571-1)

Ludovik Kraus W. Hartkopf
tajnik. modelér in mehanik.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj. V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurtim očesom in proti utrjenju kože na nogi. Ima veliko prednost, da se samo s čopičem namaže na bolni del.

1 stekleničica z navodilom, kako se rabi, in s čopičem vred 40 kr., dvanajststoria 3 gld. 50 kr.

Dobiva se (2560-1) v lekarni Trnkóczy-jevi poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Popolna razprodaja

manufakturnega blaga

pri (2569-2)

Fr. Petrič-u

v Špitalskih ulicah.

!!! Veliko pod tovarniško ceno !!!

Važno za kolesarje!

Usojam si naznaniti, da sem svojo mehanično delavnico sedaj uredil tudi za raznovrstno popraviljanje koles (biciklov). Istotako imam vedno v zalogi

kolesa (bicikle)

najnovejše ter najboljše vrste po najnižjih cenah

ter poskrbujem na posebno željo zajedno tudi razpečavanje že rabljenih, a še dobro ohranjenih koles.

Velespoštovaje (2332-14)

Fran Kaiser, puškar v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 6.

Damske bluže

najnovejše fačone

v največji izberi priporoča

Anton Schuster

Ljubljana, Zvezda.

(2525-2)

Odkod

grapava koža, šudnovata rudečica? Odkod žgoči in napenjajoči čut po umivanju? Odkod? Le od slabih, z ostrim lugom napojnih toaletnih mil. Rabite **Doering-ovo mlo s sovo** za svojo toaleto! Koža postane nežna, lepa in čista. **Doering-ovo mlo s sovo** se dobiva povsod po 30 kr. komad. (2556)

V Ljubljani prodajata na debelo: Anton Krisper in Vaso Petrič. Generalno zastopstvo: A. Nolsch, Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.